

Sygn. akt IV U 1277/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 maja 2014r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	st. sekr. sądowy Iwona Chojecka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 30 maja 2014r. w S.

odwołania J. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 15 października 2013 r. Nr (...)

w sprawie J. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do emerytury

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala prawo J. S. do emerytury od 9 października 2013 roku.

Sygn. akt: IV U 1277/13 **UZASADNIENIE**

Decyzją z 15 października 2013r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.184 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze odmówił J. S. prawa do emerytury wskazując, że ubezpieczony nie udowodnił, iż do dnia 1 stycznia 1999r. osiągnął 15-letni staż pracy w warunkach szczególnych, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Organ rentowy podniósł, że udowodniony staż pracy w warunkach szczególnych obejmuje okres zatrudnienia w Miejskim Przedsiębiorstwie (...) w W. oraz w Fabryce (...) w S. i łącznie stanowi 4 lata, 11 miesięcy i 4 dni. Organ rentowy wskazał, że do stażu pracy w szczególnych warunkach nie zaliczono okresu pracy ubezpieczonego w Spółdzielni Pracy (...) w W. od 14 września 1983r. do 29 marca 1991r. i od 1 lipca 1992r. do 31 maja 1996r., gdyż świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach zostało wystawione przez archiwum przechowujące akta osobowe ubezpieczonego z okresu powyższego zatrudnienia, które nie jest uprawnione do wystawiania dokumentów potwierdzających pracę w szczególnych warunkach.

Odwołanie od w/w decyzji złożył J. S. wnosząc o jej zmianę i ustalenie mu prawa do emerytury. W uzasadnieniu odwołania wskazał, że Spółdzielnia Pracy (...) w W. nie wystawiła mu świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach, ale okres zatrudnienia w tej spółdzielni powinien być zaliczony do pracy w takich warunkach, gdyż

pracował wówczas jako kierowca samochodów ciężarowych o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 3,5 tony (odwołanie k.2).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie powołując się na przepisy prawa i uzasadnienie zawarte w zaskarżonej decyzji (odpowieź organu rentowego na odwołanie k.3-4).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony J. S. w dniu (...) ukończył 60-ty rok życia. Uprzednio - w dniu 25 września 2013r. wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z wnioskiem o ustalenie prawa do emerytury (wniosek o emeryturę z 25 września 2013r. k.1 akt emerytalnych). Na podstawie przedłożonych do wniosku dokumentów organ rentowy ustalił, że na dzień 1 stycznia 1999r. ubezpieczony udowodnił staż ubezpieczeniowy uzupełniony pracą w gospodarstwie rolnym w wymiarze 25 lat, z czego okresy składkowe wynoszą 22 lata, 2 miesiące i 27 dni, a okresy nieskładkowe 18 dni. Ponadto organ rentowy ustalił, że do dnia 1 stycznia 1999r. ubezpieczony osiągnął staż pracy w warunkach szczególnych w wymiarze 4 lata, 11 miesięcy i 4 dni z tytułu zatrudnienia w Miejskim Przedsiębiorstwie (...) w W. oraz w Fabryce (...) w S. (świadczenia wykonywania prac w szczególnych warunkach k.22 i 27 akt emerytalnych).

Z uwagi na brak wymaganego ustawą stażu pracy w warunkach szczególnych decyzją z 15 października 2013r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu przyznania emerytury (decyzja z 15 października 2013r. k.32 akt emerytalnych).

Ubezpieczony był zatrudniony w Spółdzielni Pracy (...) w W. w okresie od 14 września 1983r. do 29 marca 1991r., a następnie w okresie od 1 lipca 1992r. do 31 maja 1996r. w pełnym wymiarze czasu pracy (świadczenia pracy z 28 maja 1996r. i 31 maja 1996r. k.23 i 25 akt emerytalnych).

Zgodnie z zapisami na w/w świadectwach pracy oraz z dokumentacją zgromadzoną w aktach osobowych ubezpieczonego w obu powyższych okresach zatrudnienia ubezpieczony pracował na stanowisku kierowcy taboru ciężarowego ,tj. kierowcy samochodów ciężarowych o dopuszczalnej masie całkowitej powyższej 3,5 tony (umowy o pracę z 14 września 1983r. i 1 lipca 1992r. o zatrudnieniu ubezpieczonego w Spółdzielni Pracy (...) w W. w D. (...) na taborze ciężarowym oraz angaże na stanowisku kierowcy samochodu (taboru) ciężarowego – w aktach osobowych ubezpieczonego). Ubezpieczony jeździł samochodem ciężarowym marki J. o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 3,5 tony, którym rozwoził ciągniki z fabryki (...) po całej Polsce oraz samochodem ciężarowym z cysterną, w której przewoził paliwo. W okresie zatrudnienia w powyższej spółdzielni ubezpieczony nie był delegowany do innej pracy (zeznania ubezpieczonego k.15v-16 – nagranie od minuty 9 do 13 i od minuty 1 do 7).

Ubezpieczony nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego (okoliczność niesporna – raport z analizy konta k.29 akt emerytalnych).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie J. S. podlegało uwzględnieniu.

Zgodnie z art.184 ust.1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2009r. Nr 153, poz.1227 ze zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego przewidzianego w art.32, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy ,tj. w dniu 1 stycznia 1999r. osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat dla kobiet i 65 lat dla mężczyzn oraz osiągnęli okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art.27 ustawy, a także nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa. W myśl przywołanego wyżej art.32 ust.1 i 4 ustawy pracownikom zatrudnionym w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze przysługuje emerytura w wieku 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn, a w myśl przywołanego wyżej art.27 ustawy wymagany okres składkowy i nieskładkowy wynosi co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn. Zgodnie

z §4 ust.1 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz.43 ze zm.) pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A załącznika do rozporządzenia, nabywa prawo do emerytury w w/w wieku jeżeli ma wymagany okres zatrudnienia (co najmniej 25 lat mężczyzna), w tym co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych. Ponadto zgodnie z §2 ust.1 przedmiotowego rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku.

Rozstrzygnięcie niniejszej sprawy wymagało zbadania, czy ubezpieczony spełnia przesłankę wymaganego okresu pracy w szczególnych warunkach. Poza sporem pozostawało bowiem, że ubezpieczony osiągnął wymagany ustawą wiek oraz spełnił przesłankę ogólnego stażu ubezpieczenia. Ubezpieczony podnosił, że posiada 15-letni okres zatrudnienia w warunkach szczególnych, gdyż oprócz niekwestionowanej przez organ rentowy pracy w takich warunkach w Miejskim Przedsiębiorstwie (...) w W. oraz w Fabryce (...) w S., pracę w szczególnych warunkach wykonywał również na rzecz Spółdzielni Pracy (...) w W.. Przeprowadzone przez Sąd postępowanie dowodowe dało podstawy do ustalenia, że w okresie zatrudnienia w powyższej Spółdzielni trwającym od 14 września 1983r. do 29 marca 1991r., a zatem przez 7 lat, 6 miesięcy i 16 dni, a następnie od 1 lipca 1992r. do 31 maja 1996r., a zatem przez 3 lata i 11 miesięcy, tj. łącznie przez 11 lat, 5 miesięcy i 16 dni ubezpieczony stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pracował w szczególnych warunkach jako kierowca samochodów ciężarowych o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 3,5 tony. Praca tego rodzaju zaliczona jest do pracy w szczególnych warunkach o czym stanowi wykaz A dział VIII poz.2 załącznika do w/w rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

W zakresie rodzaju pracy wykonywanej przez ubezpieczonego podczas zatrudnienia w Spółdzielni Pracy (...) w W. Sąd oparł się na dowodach z dokumentów zgromadzonych w aktach osobowych ubezpieczonego, z których jednoznacznie wynika, że ubezpieczony był zatrudniony na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego oraz na spójnych i logicznych zeznaniach ubezpieczonego. Całość tych dowodów nie pozostawia wątpliwości co do rodzaju pracy wykonywanej przez ubezpieczonego we wskazanych wyżej okresach.

Reasumując uznać należało, że po doliczeniu powyższych okresów zatrudnienia ubezpieczonego do okresu niekwestionowanego przez organ rentowy, ubezpieczony spełnia przesłankę 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Mając to na uwadze Sąd na podstawie art.477.14§2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił, że J. S. przysługuje prawo do emerytury od (...). ,tj. od dnia ukończenia przez ubezpieczonego 60. roku życia.